

Arrest van het Hof (Tweede Kamer)
van 16 juni 1965¹

Samenvatting

1. *Ambtenaren — Indeling — Omschrijving van de werkzaamheden — Bewoordingen hiervan niet inhoudende nauwkeurig omschreven begrippen — Waardering van de administratie — Tot kritiek aanleiding gevende toepassing in een concreet geval — Handeling niet vernietigbaar*
(Statuut van de ambtenaren van de E.E.G., art. 5)

2. *Ambtenaren — Indeling — Geen aanspraak op een bepaald ambt op grond van een intern voorstel tot verbetering van de dienst*

1. Vgl. Samenvatting no. 1 van het arrest in de zaak 10-64, (*Jurisprudentie*, Deel XI-5, blz. 2).
2. Vgl. Samenvatting no. 2 van het arrest in de gevoegde zaken 109-63 en 13-64, (*Jurisprudentie*, Deel X, blz. 1361).

In de gevoegde zaken 48-64 en 1-65

CLAUDE BRUS,

ambtenaar van de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap, wonende te Woluwe-Sint-Lambert, 26, Decemberstraat,

verzoeker,

vertegenwoordigd en bijgestaan door Mr. Marcel Grégoire, advocaat bij het Hof van Appel van Brussel, ten deze domicilie gekozen hebbende bij Mr. Tony Biever, 83, boulevard de la Grande-Duchesse Charlotte te Luxemburg,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

verweerster,

vertegenwoordigd door haar rechtskundig raadsman, L. de la Fontaine,

¹ — Procestaal : Frans

ten deze domicilie gekozen hebbende bij H. Manzanares, Secretaris van de Juridische Dienst van de Europese Uitvoerende Organen, 2, place de Metz te Luxemburg,

betreffende

- de vernietiging van het stilzwijgend (48-64) en uitdrukkelijk (1-65) besluit van de Commissie, houdende afwijzing van het verzoek van verzoeker, met ingang van 1 januari 1962, te worden opgenomen in de rang A/5, met alle rechtsgevolgen van dien,
- voorzover nodig de vernietiging van het besluit van 12 december 1962, in zover dit verzoeker heeft ingedeeld in de rang B/1, salaristrap 3,
- de betaling van schadevergoeding uit hoofde van achterstallig salaris,

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt :

A. M. Donner, president (rapporteur),
W. Strauß en R. Monaco, rechters,
Advocaat-Generaal : J. Gand,
Griffier : A. Van Houtte,

wijst het volgende

ARREST

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat verzoeker op 1 oktober 1958 in dienst van de Commissie is getreden; dat hij in vaste dienst is aangesteld in de rang B/8, salaristrap 4, en later is heringedeeld in de rang B/6, salaristrap 2, met ingang van 1 maart 1960; dat hij voormalig ambtenaar was van de Nationale Maatschappij van de Franse Spoorwegen waar hij sinds 1 oktober 1954 de functie van groepschef uitoefende, welke functie in die staatsdienst is ingedeeld in de categorie „kader”, die gelijk staat met de categorie A van de overheidsdienst; dat verzoeker, bij besluit

tot aanstelling van 12 december 1962, tot ambtenaar van de E.E.G. in vaste dienst werd aangesteld in de rang B/1, salaristrap 3, en tewerk werd gesteld in een ambt, vallende onder de Algemene Directie van de Administratie, Directie „Personeel”, Afdeling „Salarissen en dienst-reizen” ;

dat verzoeker, op 4 september 1963, krachtens artikel 90 van het Statuut, tot de Voorzitter van de Commissie een verzoek heeft gericht, tot verkrijging van zijn herindeling per 1 januari 1962 in de loopbaan van hoofdadministrateur, rang A/5; dat de Voorzitter, bij schrijven van 18 september 1963, verzoeker heeft doen weten, dat zijn verzoek aan een diepgaand onderzoek werd onderworpen; dat verzoeker, op 21 mei 1964, de aandacht van de Voorzitter er op heeft gevestigd, dat hij nog geen antwoord van de Commissie had ontvangen en dat hij haar verzocht, hem te doen weten of dit uitblijven van een antwoord als een afwijzing zonder meer van zijn verzoek moest worden beschouwd; dat de Directeur-Generaal van de Administratie hem op 15 juli 1964 heeft geantwoord, dat de door zijn verzoek tot herindeling aan de orde gestelde problemen nog altijd in onderzoek waren en dat hij hoopte hem binnenkort het besluit, dat de Commissie zou menen te moeten nemen, te kunnen mededelen; dat verzoeker, op 29 oktober 1964, het beroep 48-64 heeft ingesteld, waarbij hij de vernietiging van het stilzwijgend besluit tot afwijzing door de Commissie verzoekt; dat de Voorzitter van de Commissie, bij schrijven van 30 november 1964, verzoeker in kennis heeft gesteld met het besluit dat de Commissie naar aanleiding van zijn klacht had genomen; dat verzoeker, op 7 januari 1965, het gerechtelijk beroep 1-65 heeft ingesteld, waarbij hij de vernietiging van dit uitdrukkelijk besluit tot afwijzing van de Commissie verzoekt;

II — Conclusies van de partijen

Overwegende dat *verzoeker* concludeert, dat het den Hove behage :

1. Het stilzwijgend besluit van de Commissie van de E.E.G. te vernietigen, in zover dit het verzoek van verzoeker stilzwijgend heeft afgewezen en heeft geweigerd hem, met ingang van 1 januari 1962, op te nemen in de rang A/5, met alle rechtsgevolgen van dien;
2. Voorzover nodig het besluit van verweerster d.d. 12 december 1962, waarbij verzoeker in vaste dienst werd aangesteld in de rang B/1, salaristrap 3, te vernietigen;
3. Voor recht te verklaren, dat verzoeker, met ingang van 1 januari 1962, in de rang A/5 met de salaristrap en met alle rechtsgevolgen van dien in vaste dienst moet worden aangesteld;
4. De Commissie van de E.E.G. te veroordelen tot betaling aan verzoeker van het achterstallig salaris dat hem, rekening houdend met zijn rang, sinds 1 januari 1962, verschuldigd is;
5. De Commissie van de E.E.G. te veroordelen tot betaling, als schadevergoeding, aan verzoeker van de moratoire interessen, tot een bedrag te bepalen door het Hof, met betrekking tot het verschuldigd achterstallig salaris;

6. De Commissie van de E.E.G. te verwijzen in de kosten;
7. Verzoeker akte te verlenen, dat hij zich het recht voorbehoudt, in de loop van het onderzoek en naar gelang van de argumentatie van de Commissie van de E.E.G., aanvullend bewijs voor zijn middelen te leveren;

dat verzoeker, in zijn verzoekschrift, in de zaak 1-65 nog verzoekt, dat het den Hove behage :

Het besluit van de Commissie van 30 november 1964 te vernietigen in zover dit het verzoek van verzoeker heeft afgewezen en heeft geweigerd hem, met ingang van 1 januari 1962, op te nemen in de rang A/5 met alle rechtsgevolgen van dien;

Overwegende dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage :

1. het beroep 48-64 niet-ontvankelijk te verklaren,
2. in ieder geval het beroep 48-64 en het beroep 1-65 als ongegrond te verwerpen,
3. overeenkomstig de desbetreffende bepalingen de wederpartij te verwijzen in de kosten;

III — Middelen en gronden, door partijen aangevoerd

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Overwegende dat het beroep 48-64 volgens *verweerster* niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat het niet binnen de termijn van twee maanden, bedoeld in artikel 91, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren werd ingesteld; dat een tot een belanghebbende gerichte „wachtbrief” niet de opschorting tot gevolg zou kunnen hebben van de termijn, na afloop waarvan het bevoegd gezag wordt geacht een stilzwijgend besluit tot afwijzing te hebben genomen;

dat *verzoeker* verklaart, dat er slechts een stilzwijgend besluit is bij gebreke van een uitdrukkelijk besluit dat het aan de afwezigheid van een besluit gehechte vermoeden ontzenuwt; dat er op 15 juli 1964, op welke dag de Voorzitter van de Commissie binnenkort een besluit in het uitzicht stelde, geen sprake van een stilzwijgend besluit tot afwijzing kon zijn; dat anderzijds de goede trouw moest gelden voor de betrekkingen tussen *verweerster* en haar personeel;

Ten aanzien van de hoofdzaak

Schending van artikel 102, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren

Overwegende dat *verzoeker* stelt, dat artikel 102, lid 1, zou zijn geschonden, aangezien bijlage I van het Statuut van de ambtenaren immers in onderling overleg door de Raden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

werd aangenomen en derhalve de harmonisatiemaatregel krachtens genoemd artikel 102 zou vormen;

dat *verweerder* daartegenoverstelt, dat bijlage I van het Statuut een integrerend onderdeel van het Statuut zou uitmaken, en niet als een mogelijk besluit in de zin van artikel 102 zou kunnen worden beschouwd (cf. de conclusie van de Advocaat-Generaal in de gevoegde zaken 20 en 21-63, Maudet);

Schending van artikel 5, laatste lid, van bijlage I van het Statuut van de ambtenaren, en van het besluit van de Commissie van de E.F.G. van 29 juli 1963

Overwegende dat *verzoeker* beweert, dat de door hem verrichte werkzaamheden zouden zijn

„hogere leidinggevende en scheppende functies en functies met een studiekarakter, voor welke functies kennis op universitair niveau of een gelijkwaardige beroepservaring vereist is” (artikel 5, lid 1, alinea 2, van het Statuut)

en dat hij zou zijn

„hoofd van een arbeidssector van een afdeling”

dan wel

„hoofd van een gespecialiseerde tak van dienst” (besluit van de Commissie van 29 juli 1963, Mededelingen aan het personeel van de Commissie van de E.E.G., no. 54, van 2 oktober 1963);

Overwegende dat *verzoeker* bij zijn memories stukken voegt ten einde te bewijzen, dat zijn functie inderdaad scheppende taken omvat;

dat *verweerder* tegenwerpt, dat de taken betreffende de berekening en de betaling van het salaris van de ambtenaren uit hun aard uitvoerende taken zouden zijn, waarvoor geen kennis op universitair niveau of een gelijkwaardige beroepservaring vereist zou zijn;

dat evenzo de door *verzoeker* tot stand gebrachte ambtelijke reorganisatie van de sectie „salarissen” binnen de normale werkzaamheden van een bureelchef zou vallen;

Overwegende dat *verzoeker* stelt, dat hij zijn werkzaamheden zou verrichten onder het rechtstreeks gezag van het Afdelingshoofd, namelijk de Afdeling „Salarissen en kosten van Dienstreizen”, bestaande uit vier onderafdelingen, waarvan de *verzoeker* de belangrijkste acht de tak van dienst „salarissen”, waarvan hij de leiding heeft, dat hij derhalve „hoofd van een arbeidssector van een afdeling” zou zijn;

dat *verweerder* tegenwerpt, dat van ieder van de vier onderafdelingen — genaamd secties of bureaux — van de Afdeling „Salarissen en Kosten van Dienstreizen” een ambtenaar uit categorie B de leiding heeft, en dat het Hof het beroep heeft verworpen van de ambtenaar die de leiding had van de sectie „dienstreizen”, strekkende tot indeling in A/5 (gevoegde zaken 109-63 en 13-64, Muller); dat er volgens ver-

weerster geen verschil in aard zou bestaan tussen de taken van verzoeker in de zaak 109-63 en die van de huidige verzoeker;

Overwegende dat, aangezien de opzet en de opgangbrenging van het bureau „sociale zekerheid” voor de hulpfunctionarissen en de plaatselijke functionarissen van hem is uitgegaan, welk bureau onder zijn toezicht is geplaatst en belast is met de bestudering en de toepassing van de wettelijke bepalingen betreffende de sociale zekerheid, *verzoeker* beweert, dat hij het „hoofd van een gespecialiseerde tak van dienst” zou zijn;

dat *verweerster* bestrijdt, dat er in de tak van dienst van verzoeker officieel samengestelde groepen zouden bestaan, door vast te stellen, dat de ambtenaar die zich bezig houdt met het sociale stelsel van de hulpfunctionarissen, in de rang B/3 is aangeworven en dat zijn taken zijn die van categorie B;

Overwegende dat *verzoeker* ter ondersteuning van zijn aanspraken aanvoert dat verweerster met zoveel woorden heeft erkend, dat de door verzoeker verrichte werkzaamheden scheppende functies zijn in haar begrotingsaanvragen voor 1964 en 1965, waarin zij voor de Afdeling „Salarissen en Dienstreizen” de omzetting van een functie B in een functie A/5 en de omzetting van drie functies B in drie functies A/6 verzocht, en waarin zij bovendien opmerkte, dat aan de betrokken adjunct-afdelingschef de rang A/5 moet worden verleend en, anderzijds, dat de hoofden van de vier secties in ieder geval „ambtenaren belast met de vervulling van scheppende taken, van taken met studiekarakter of van controletaken op de grondslag van algemene richtlijnen” zijn;

dat *verweerster* er zich over verwondert, dat verzoeker heeft gemeend aldus over een stuk, bestemd voor intern gebruik door de Commissie, te mogen beschikken, zonder de voorafgaande toestemming van het bevoegd gezag te hebben verkregen; dat zij bovendien stelt, dat het Hof in het arrest 109-63 en 13-64 heeft aangenomen, dat een zodanig intern stuk op zichzelf niet kon gelden als een gerechtelijke erkenning van het recht van verzoeker op het ambt waarop aanspraak wordt gemaakt; dat er volgens verweerster geen enkele aanleiding zou zijn, deze zelfde beginselen niet op de onderwerpelijke zaak toe te passen;

Overwegende dat *verzoeker* het Hof verzoekt, verweerster te willen gelasten, de notulen van alle zittingen over te leggen, in de loop waarvan zij het verzoek tot herindeling dat verzoeker tot haar had gericht, heeft bestudeerd, en met name de notulen van zittingen van de maand maart 1964;

IV — Procedure

Overwegende dat de procedure een regelmatig verloop heeft gehad; dat het Hof op 25 januari de zaken 48-64 en 1-65 heeft gevoegd; dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 19 mei 1965 heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep 48-64 als niet-ontvanke-lijk en tot verwerping van het beroep 1-65 als ongegrond;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Overwegende dat verweerster, tegen het beroep 48-64 de exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft opgeworpen, met een beroep op termijnverzuim;

dat, inderdaad, toen er geen besluit met betrekking tot het op 4 september 1963 ingesteld ambtelijk beroep was afgekomen, verzoeker zich eerst op 29 oktober 1964 tot het Hof heeft gewend;

dat dit beroep dus niet binnen de in artikel 91 van het Statuut bedoelde termijnen is ingesteld;

dat het beroep 48-64 dus te laat ingesteld en bijgevolg niet-ontvankelijk is;

dat daarentegen de ontvankelijkheid van het beroep 1-65, dat binnen de termijn van drie maanden, ingaande op de dag waarop het aangevallen besluit aan de betrokkene ter kennis werd gebracht, werd ingesteld, geen aanleiding tot enige opmerking geeft;

Ten principale

Overwegende dat, door het aangevallen besluit schending van artikel 102, lid 1, van het Statuut te verwijten, verzoeker bedoelt, een beweerde schending van bijlage I van het Statuut bij het Hof aanhangig te maken;

dat, aangezien deze grief materieel met de tweede samenvalt, zij gezamenlijk behandeld dienen te worden;

Overwegende dat verzoeker zijn beroep heeft gegrond op bijlage I van het Statuut en op het besluit van de Commissie van 29 juli 1963, dat de staat met de omschrijving van de werkzaamheden en bevoegdheden die aan ieder ambt zijn verbonden, vaststelt en in het Inlichtingenblad voor het personeel van de Commissie van de E.E.G. no. 54, van 2 oktober 1963, ter kennis van het personeel is gebracht en met name op de in genoemde staat opgenomen omschrijving van de werkzaamheden van hoofdadministrateur, die hij alleen van toepassing acht op het door hem beklede ambt;

dat zijn ambt overeen zou komen hetzij met dat van ambtenaar die belast is met scheppende taken, hetzij met dat van hoofd van een arbeidssector van een afdeling, hetzij met dat van hoofd van een gespecialiseerde tak van dienst;

Overwegende dat de beweringen van verzoeker onvoldoende gegrond zijn;

dat de overgelegde stukken en de verstrekte inlichtingen — al mogen deze de ijver en de bekwaamheid aantonen waarmede verzoeker zijn werkzaamheden heeft verricht — niet geschikt zijn om te bewijzen, dat de voor het ambt van verzoeker vereiste bevoegdheden en kennis die van een ambt van rang B/1 te boven gaan en duidelijk behoren tot de met de bovengenoemde omschrijving bedoelde scheppende taken;

dat verzoeker alternatief beweert, het ambt van hoofd van een arbeidssector van een afdeling te bekleden;

dat, aangezien de termen „arbeidssector” en „ambtelijke eenheid” niet corresponderen met duidelijk onderscheiden begrippen, hun toepassing op de verschillende onderafdelingen van een instelling een zekere mate van beoordeling in verband met de algemene verdeling van de ambtelijke verantwoordelijkheden inhoudt;

dat, al moge de toepassing van deze begrippen in een gegeven geval tot kritiek aanleiding geven, deze omstandigheid op zichzelf onvoldoende is om het besluit op grond van schending van artikel 5 van het Statuut en de uitvoeringsmaatregelen daarvan vernietigbaar te maken;

dat, al lijken de door verzoeker aangevoerde argumenten te rechtvaardigen, aan de door hem geleide onderafdelingen de hoedanigheid van arbeidssector toe te kennen, zij geenszins dwingend zijn met uitsluiting van iedere afwijkende waardering;

dat het feit dat verzoeker onder het rechtstreeks gezag van een afdelingshoofd is geplaatst onvoldoende zou zijn om van de ambtelijke eenheid waarvan hij de leiding heeft, een arbeidssector te maken;

dat verzoeker evenmin aanspraak zou mogen maken op de hoedanigheid van hoofd van een gespecialiseerde tak van dienst, omdat de taken van het bureau „sociale zekerheid” voor de hulpfunctionarissen en de plaatselijke functionarissen, dat door hem op gang werd gebracht en onder zijn toezicht was geplaatst, niet een graad van specialisatie inhouden die in aanmerking komt om deze hoedanigheid te rechtvaardigen;

Overwegende dat verzoeker een document heeft doen overleggen, waarin de Commissie, voor de motivering van een aanvraag voor begrotingskredieten bij de Raad van Ministers voor het dienstjaar 1964, blijk heeft gegeven van haar voornemen, het ambt van verzoeker te beschouwen, als te behoren tot de categorie A;

dat echter een zodanig document, bestemd voor intern gebruik van de administratie, dat ten doel had, de begrotingsinstantie er toe te brengen, de organisatie van een tak van dienst te verbeteren, niet als een gerechtelijke erkenning van het recht van verzoeker op de gepretendeerde indeling zou kunnen gelden, maar daarentegen niet geschikt lijkt voor de doeleinden waarvoor op het document een beroep is gedaan;

Overwegende ten slotte dat verzoeker heeft verzocht, dat het Hof de overlegging door verweerster van bepaalde documenten gelast, met name de notulen van de zittingen met betrekking tot het diepgaand onderzoek van zijn verzoek dat het onderwerp van het onderhavige geding uitmaakt;

Overwegende dat er slechts aanleiding is, het geheim van de beraadslagingen van de Commissie te verbreken indien zulks noodzakelijk mocht blijken ter verheldering van de zaak;

dat echter niets de veronderstelling rechtvaardigt, dat de gevraagde documenten terzake dienend zouden zijn voor de beoordeling van de aangevoerde grieven;

dat er dus geen aanleiding is, over te gaan tot de gevraagde maatregel van onderzoek;

Overwegende dat niet is komen vast te staan, dat de Commissie, door te weigeren, verzoeker in de rang A/5 in te delen, het Statuut en haar besluit van 29 juli 1963 heeft geschonden;

dat er derhalve geen aanleiding is, gevolg te geven aan het verzoek tot betaling van achterstallig salaris;

dat het beroep dus dient te worden verworpen;

Overwegende dat, aangezien verzoeker in al zijn middelen in het ongelijk is gesteld, hij de kosten van het onderwerpelijk beroep dient te dragen, met uitzondering van die, gemaakt door de Commissie, overeenkomstig artikel 70 van het reglement voor de procesvoering;

Gezien de processtukken;

Gehoord de rechter-rapporteur in zijn rapport;

Gehoord de partijen en haar pleidooien;

Gehoord de advocaat-generaal in zijn conclusie;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap, met name de artikelen 5, 91, 102 en Bijlage I daarvan;

Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, met name de artikelen 69 en 70 daarvan;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende,

Verwerpt het beroep 48-64 als niet-ontvankelijk;

Verwerpt het beroep 1-65 als ongegrond;

Verwijst verzoeker in de kosten, met uitzondering van de kosten van de Commissie;

Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen en ondertekend te Luxemburg op zestien juni negentienhonderdvijfenzestig.

Donner

Strauß

Monaco

Uitgesproken ter openbare zitting, gehouden te Luxemburg op zestien juni negentienhonderdvijfenzestig.

Voor de Griffier
H. J. Eversen,
Adjunct-Griffier

De President van de Tweede Kamer
A. M. Donner